

SDOUC meer dan voetbal alleen

Clubman en ambulance-chauffeur hoopt weer te spelen

Roel Freriks (28) is al van kleins af SDOUC-lid. Ook voor zijn werk als ambulance-chauffeur komt hij af en toe op sportpark De IJsselweide. De corona-perikelen maakten dat daar enkele maanden geen activiteiten waren en ook in zijn werk merkte hij de impact van de pandemie.

Roel is een echte SDOUC'er, aanvaller van het vierde elftal. "Het is een vriendenteam en het draait bij ons om meer dan alleen het voetbal. De gemoedelijkheid binnen de club spreekt me aan en er zijn vele vriendschappen ontstaan. De kantine zit normaal gesproken op de donderdagavond vol en het wordt binnen de club steeds gezelliger."

Soms zijn het niet de vrienden, het spelletje of het clubgevoel dat hem op het SDOUC-terrein brengt, maar zijn werk. "Het is altijd een prettig gevoel om onder de mensen te zijn binnen de club. Als er dan een hulpvraag is, ben ik natuurlijk altijd bereid om te helpen daar waar ik dat kan. Gelukkig hebben we naast mijzelf ook nog andere leden met de nodige kennis van zorg. Zo kunnen we met zijn allen hopelijk andere leden een veilig gevoel geven binnen de club."

Hij ziet mooie overeenkomsten tussen zijn werk en de voetbalvereniging. "De eerste woorden van de clubnaam SDOUC - Samenspel Doet Overwinnen - zijn ook in mijn werk belangrijk. Je werkt vaak samen, met je collega maar

ook andere disciplines als brandweer en politie. Zo heb je tijdens inzetten de nodige hulp van elkaar nodig om het doel te bereiken. Ook met voetbal moet je als team samen spelen om de wedstrijd te kunnen winnen."

De club moet nu de gevolgen van de coronacrisis overwinnen. "Het is een lastige tijd voor de vereniging, de leden, die elkaar niet konden ontmoeten, waardoor er minder inkomsten voor de clubkas waren."

En nog altijd is de situatie onzeker. "Ik denk dat het voor iedereen een periode was van onzekerheid en een gemis van sociale contacten. Voetbal is een belangrijke pijler. Voor mij is het een uitlaatklep om na een drukke dienst lekker met het team te voetballen en na afloop een biertje te drinken. Nu kon dat even niet, maar ik begreep goed waarom, als je de drukte zag in de ziekenhuizen, ambulancediensten en alle andere mensen in de zorg. Denk hierbij zeker ook aan alle andere mensen die in andere sectoren hebben doorgewerkt."

Freewheelend naar een gezonde oude dag

Willem Schepers (74) is de secretaris van de businessclub van SDOUC, die in de gloriedagen ruim honderd leden telde. Vanuit dit sponsororgaan ontstond tien jaar geleden de Stichting Freewheel, die zich richt op het vitaal ouder worden van de 50-plusser. Schepers behoorde met Herman Wielens tot de initiatiefnemers en zag de Freewheelclub groeien van aanvankelijk amper tien tot nu zo'n 170 deelnemers.

Niet alleen richt Freewheel zich op de gezondheid van de Ulftenaren, maar ook de sociale contacten spelen een belangrijke rol in het succes. Vijf ochtenden in de week zijn er activiteiten. Op het kunstgrasveld van SDOUC, waar het ooit begon, tot op de atletiekbaan van Atletico'73 of het schuttersgebouw van St. Joris, waar op donderdag yogalessen zijn voor de doelgroep. "Het idee voor de Stichting Freewheel ontstond vanuit het besef dat veel mensen op latere leeftijd te weinig bewegen, terwijl ze overdag tijd hebben en sportvoorzieningen als een (kunst)grasveld en de atle-

tiekbaan dan niet of nauwelijks worden benut. Als we iedereen, zoveel mogelijk op zijn/haar niveau, oefeningen konden aanbieden zou dat positief zijn voor de gezondheid. Daarnaast is het heel gezellig en zag je ook naast de sport buiten, in de SDOUC-kantine ook kaartgroepjes ontstaan of kwamen er mensen ook alleen maar even koffie drinken."

Schepers ziet dat de stichting een groeiende impuls krijgt vanuit de huisartsenpraktijken. "Als stichting hebben we een tijd geleden nog geprobeerd om het leegstaande zwembad De Blenk te kopen - om daar zwem- en andere binnenactiviteiten aan het programma toe te voegen, zoals spelletjes, brei- en kookclubjes en zangkoortjes - wat helaas niet is gelukt. In onze visie zouden er op meerdere plekken binnen de gemeente vergelijkbare initiatieven kunnen worden opgestart. Iets dat de gemeente naar ons idee ook zou moeten omarmen."

Vanaf de beginfase was er veel steun vanuit SDOUC-geledingen. "Koffiebonnen van de club, maar ook financieel vanuit de Club van Honderd van SDOUC en de businessclub, waardoor we de benodigde materialen konden aanschaffen. Hierdoor kunnen de mensen tegen lage kosten, 15 euro per kwartaal, een euro per week, bewegen onder deskundige begeleiding. Nu de vereniging het door de coronasituatie ook wat moeilijker heeft zou het mooi zijn dat zij nu ook uw steun krijgt."

Steun de club in crisis voor een mooie toekomst

Henri Landman is sinds enkele jaren leider van SDOUC 1. Geboren in Ommen en na omzwervingen via Eindhoven, Doetinchem en het Mezenpad in Ulft, woont hij sinds 1995 aan de overkant van de weg bij het SDOUC-veld. Al snel groeide hij uit tot een echte clubman.

Landman is een gepassioneerde voetballiefhebber. Sinds midden jaren '90 komt hij bij SDOUC, waar hij als kersverse overbuurman eens ging kijken. En niet alleen bij het eerste elftal, want ook op zaterdag was hij er vaak om bijvoorbeeld de verrichtingen van zijn buurjongens te volgen. "Al gauw werd ik gevraagd wat te gaan doen bij de club. Ik werd lid van de TC (technische commissie, red.) en kwam in het bestuur terecht."

Enkele jaren geleden werd hij gevraagd om leider te worden bij het eerste. "Prachtig om te doen. Er staat een groep met bijna allemaal jongens uit de eigen opleiding. Dat is belangrijk en moet de toekomst ook zijn. Jeugdopleiding is heel belangrijk. Ik vind het ook een heel goede zaak dat Ulftse Boys, GWVV, NVC en SDOUC de samenwerking hebben gezocht. En heel logisch. Want de aantallen lopen overall terug en er zitten zoveel clubs dicht bij elkaar, dan zou het niet slim zijn om elk afzonderlijk tegen de stroom in te blijven roeien."

"Toen we net in Ulft kwamen wonen, eerst aan het

Mezenpad, ging ik al bij Ulftse Boys kijken. Ik vind het mooi hoe die club zich heeft opgesteld binnen de nieuwe samenwerking. Mensen stappen over drempels heen en hoewel ondertussen overduidelijk is dat clubs moeten samenwerken, vind ik de houding van de samenwerkende verenigingen heel positief!"

Henri ziet de jeugd graag met vooral veel plezier voetballen. Maar daarnaast moet een club wel ambitie uitstralen, meent hij. "Ambitie is belangrijk, ook om de zaak scherp te houden. Uiteraard ook dat iedereen zich thuis blijft voelen bij de club. Maar een klasse hoger kom je net wat meer aan het voetballen", verwacht de liefhebber.

Hij maakt zich zorgen om de gevolgen van de coronacrisis voor clubs. "De inkomsten door onder andere kantineomzet zijn superbelangrijk. Je hebt inkomsten nodig, bijvoorbeeld om de jeugdopleiding goed te kunnen verzorgen. Het is een moeilijke tijd, maar iedereen moet beseffen wat het sociaal-maatschappelijke belang van de vereniging in hun omgeving is en die dus steunen."

De passie voor het G-voetbal

De eerste training als stagiair werd Volkan Özkaya al gegrepen door de beleving van de G-voetballers bij SDOUC. Een speler maakte per ongeluk een eigen goal en was totaal van de kaart. Vlak voor tijd de maakte hij echter de winnende en vierde hij dat alsof hij de Champions League had gewonnen; het shirt ging zelfs uit. Een geweldig moment."

Diezelfde speler overhandigde Volkan onlangs - uit dankbaarheid - zijn voetbalschoenen, gesigneerd en voorzien van de datum van de laatste training. "Hij moet om gezondheidsredenen stoppen. Zo'n gebaar van zo'n jongen doet je écht wat."

Volkan Özkaya, samen met Jochem Iselman al vele jaren trainer van de Ulftse G-ploeg, geniet op dit soort momenten. "Dit is een voetbalbeleving op een heel ander niveau, een hoger niveau welteverstaan. Zo zou iedereen van het

spelletje moeten genieten." Volkan weet hoe belangrijk het voetballen in één van de drie speciale teams bij SDOUC voor de doelgroep is. "Het is echt een uitlaatklep voor deze jongens en meisjes. Het wordt ontzettend gewaardeerd. Het siert de club dat hen deze mogelijkheid al jaren wordt geboden. En wij als trainers voelen steeds die dankbaarheid. Ik heb wel eens even overwogen vanwege drukte te stoppen met de begeleiding. Maar die glimlach van deze spelers, dat succesmoment als iets lukt, die ongekende beleving, daar haal je zoveel voldoening uit, dat dit het laatste zal zijn waarmee ik zou stoppen."

De trainers bieden een veilige omgeving en besteden veel aandacht aan de normen en waarden. Een handje geven, geduld hebben met elkaar, ieder in zijn of haar waarde laten. "Het samen sporten is heel belangrijk voor ze. Deze spelers hebben meer begrip voor elkaar en gunnen elkaar écht iets en dat is geweldig om te zien. Deze coronatijd is heel naar voor ze. Sommigen zijn angstig geworden."

Volkan nodigt iedereen uit om, als het weer kan, eens te komen kijken bij het G-voetbal. Dat plezier en die beleving te ervaren is zó bijzonder. Hij hoopt dat dit nog tot in lengte van dagen zo zal blijven op De IJsselweide en heeft eigenlijk maar een wens. "Ja, we willen graag nieuwe ballen; deze waren er al toen ik hier begon als trainer. De naden laten nu helemaal los."

Steun SDOUC voor maatschappelijke via doneerknop op sdouc.nl

SDOUC is een voetbalclub, die enerzijds plaats biedt aan mensen die willen genieten van het spelletje, maar daarnaast nog veel meer heeft te bieden, op sociaal-maatschappelijk gebied. In tijden van de corona-pandemie met de daaraan gekoppelde maatregelen, hebben ook verenigingen het moeilijk. Om de vele functies die SDOUC heeft binnen de Ulftse gemeenschap te kunnen blijven vervullen heeft de club zelf uiteraard ook steun nodig.

Op de clubsite www.sdouc.nl is er daarom de mogelijkheid om de vereniging, die meer biedt dan alleen voetbal, via een doneerknop te steunen.

SDOUC IS

MEER DAN VOETBAL